

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/274/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113227061
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113227061.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, p r o t i žalovanej: C. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, za účasti vedľajšieho účastníka a strane žalovanej: OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42247268, zastúpený: JUDr. Ladislav Mikluš, advokát so sídlom v Košiciach, Budapeštianska 8, o zaplatenie 2.571,58 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 480,29 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 20.7.2012 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 200 Eur počnúc mesiacom júlom 2014 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci a vedľajší účastník n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 19.9.2013 sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 2.571,58 Eur, pričom si uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 2,525% ročne zo sumy 80,37 Eur od 28.12.2010 do 11.1.2011, zo sumy 80,37 Eur od 28.1.2011 do 21.2.2011, zo sumy 80,37 Eur od 28.2.2011 do 23.3.2011, zo sumy 80,37 Eur od 28.6.2011 do 18.7.2011, zo sumy 80,37 Eur od 28.7.2011 do 8.8.2011, zo sumy 80,37 Eur od 28.8.2011 do 20.9.2011, zo sumy 80,37 Eur od 28.10.2011 do 21.11.2011, zo sumy 80,37 Eur od 28.11.2011 do 26.11.2011, zo sumy 80,37 eur od 28.12.2011 do 22.2.2012, zo sumy 80,37 eur od 28.11.2012 do 22.2.2012 zo sumy 80,11 od 28.3.2011 do zaplatenia, zo sumy 80,37 Eur od 28.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 8037 Eur od 28.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 80,37 Eur od 28.6.2012 do zaplatenia, zo sumy 2250,36 Eur od 20.7.2012 do zaplatenia. Ďalej uviedol, že pokiaľ úrok z omeškania zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 Eur uplatňuje spomínaný nárok a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania zmluvnej pokuty dosiahne 1.500 Eur žiada priznať ročný úrok z omeškania 8,75% zo sumy 2571,58 Eur do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 26.11.2010, ktorou poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 Eur, ktorý mal byť splatený 42 mesačnými splátkami po 80,37 Eur. Keďže žalovaná úver riadne nesplácala, dňa 19.7.2012 došlo k zosplateniu úveru.

Žalovaná uznala základ nároku, k jeho výške sa vyjadriť nevedela. Zdôraznila, že zmluvné úroky sú vysoké a že pri podpisovaní žiadosti o poskytnutie úveru nebola žiadna reč o uzavretí nejakej dohody o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok a prehlásila, že rozhodne ani výška

poplatku pri tejto dohode v čase podpisovania spomínaného tlačiva uvedená nebola. Žiadala o povolenie mesačných splátok po 200 Eur vzhľadom na to, že je nezamestnaná, pracuje len na dohodu, z čoho má príjem okolo 60 Eur mesačne. Jej manžel síce zarába 1500 Eur netto mesačne, avšak majú vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom.

Vedľajší účastník žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na neprimerané úroky 70,01% ročne, ktoré viac ako päťnásobne prekračujú priemerný úrok v bankách pre daný typ úveru. Mal za to, že ide o prípad civilnoprávnej úžery, v tejto súvislosti spomína ľahkomyselnosť (zrejme dlžníka) a preto bola podľa neho naplnená skutková podstata trestného činu úžery, ale keďže nie je možné preukázať úmysel a civilnoprávna úžera v našom právnom poriadku upravená nie je, je potrebné považovať úverovú zmluvu pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. Následne vzniesol námietku premlčania, keďže dvojročná premlčacia lehota s poukazom na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) plynie od poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanej.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, písomným vyjadrením žalobcu a vedľajšieho účastníka, zmluvou o úvere č. 8300032991, zmluvnými dojednaniami zmluvy o úvere, kartou klienta, oznámením o zosplatnení úveru a zistil tento skutkový stav:

Dňa 26.11.2010 bola uzavretá písomná zmluva o revolvingovom úvere pod č. 8300032991 medzi účastníkmi konania. Táto zmluva pozostáva vlastne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere. Úver bol dohodnutý na sumu 1500 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť 42 mesačnými splátkami po 80,37 Eur. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 70,01%, v tej istej hodnote a RPMN. V zmluve je uvedená tiež priemerná hodnota RPMN v rozsahu 44,57%. Celková čiastka, ktorú žalovaná mala zaplatiť predstavovala 3375,54 Eur. Druhá časť zmluvy sa týka revolvingu, k jej realizácii však nedošlo.

Bod 8 zmluvy obsahuje označenie: „dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi ne jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za

a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur

b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 192,08 Eur.

V bode 8.2 sa uvádza: „dlžník je oprávnený, nie je však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru/revolvingu po splatení prvých troch splátok za podmienky, že je dlhodobou pracovnou neschopnosťou sa rozumie pracovná neschopnosť začatá najskôr v deň uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a trvajúca dlhšie ako tri týždne alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. Dlžník je povinný toto svoje právo veriteľovi doložiť kópiou lekárskeho potvrdenia, ktoré preukazuje dobu trvania jeho pracovnej neschopnosti alebo kópiu potvrdenia o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie alebo výpoveďou resp. dohodou o skončení pracovného pomeru alebo iného dokumentu, ktorý preukazuje skončenie pracovného pomeru, pričom odo dňa vyhotovenia ktoréhokoľvek z uvedených dokumentov do dňa ich doručenia veriteľovi nesmie uplynúť doba dlhšia ako dva mesiace.

Podľa karty klienta je nepochybné, že žalobca z úveru žalovanej poukázal nie 1.500 eur, ale 1.284,25 Eur, teda z dohodnutého úveru 1.500 Eur zrazil poplatok za možný odklad splátok v zmysle bodu 8.1 zmluvy vo výške 215,75Eur. Žalovaná pritom uhradila len niektoré splátky, naposledy 23.2.2012. Celkovo zaplatila 803,96 Eur.

Listom zo dňa 10.6.2012 žalobca oznámil žalovanej zosplatenie úveru v lehote 15 dní od doručenia tohto oznámenia. List bol zasielaný doporučené, 14.6.2012 uložený na pošte, žalovaná ho nevyzdvihla, preto 3.7. bola zásielka vrátená žalobcovi. Žalobca v žalobe uviedol, že k zosplateniu úveru došlo 19.7.2012.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 2.4.2010 do 10.6.2013).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pod písm. k/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/

c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. e/ citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou podľa písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. f/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy.

V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedené nedostatky spôsobujú následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala písomné obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa, ako slabšieho účastníka záväzkovoprávneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013. Znamená to, že žalovaná má žalobcovi vrátiť len sumu reálne poskytnutého úveru t.j. 1284,25 Eur, čo vyplýva z karty klienta, keďže žalovanej z úveru 1500 Eur bol zrazený poplatok za možný odklad splátok vo výške 215,75 Eur a keďže žalovaná úhrne zaplatila žalobcovi 803,96 Eur, jej dlh predstavuje

480,29 Eur (1284,258 - 803,96). Súd preto žalobe vyhovel len v tejto časti a vo zvyšku ju ako nedôvodnú zamietol.

Už len pre úplnosť súd dodáva, že poplatok dohodnutý v bode 8.1 zmluvy súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku tak, ako to bolo vyslovené aj v rozsudku tohto súdu č.k. 11C 6/2014-62 zo dňa 11.4.2014, ktorý však nie je právoplatný. Súd pri tejto dohode totiž dospel k záveru o tom, že ide o hrubú nerovnováhu práv a povinností jej účastníkov v neprospech spotrebiteľa. Žalobca totiž žalovanej strhol z úveru spomínaný poplatok za to, ak by snád' niekedy v budúcnosti žiadala o odklad splátok, pričom by však musela splniť ďalšie podmienky (stanovenú dobu práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru), ale mohol by jej povoliť odklad maximálne troch splátok. Súd vyslovil tiež názor, že nie je možné vylúčiť súdnu kontrolu tejto zmluvnej podmienky s argumentáciou, že sa týka ceny. Posudzuje sa totiž nie cena, jej výška, ale celá táto dohoda, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané. Celá dohoda sa teda posudzuje komplexne a teda nielen výška stanoveného poplatku, ktorý však nepochybne vzhľadom na to, že predstavuje takmer 15% poskytnutého úveru len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky. Nepochybne túto dohodu by bolo možné vyhodnotiť ako absolútne neplatnú aj pre rozpor s dobrými mravmi s poukazom na § 39 OZ.

Z prisúdenej istiny boli priznané aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa dostala do omeškania od 20.7.2012, teda uplynutím 15 dní od fikcie doručenia oznámenia o zosplatnení úveru v liste zo dňa 10.6.2012. k tomuto dňu výška úrokov z omeškania činila 8,75% ročne.

Úroky z omeškania súd nepriznal z jednotlivých splátok tak, ako to žaloval žalobca, pretože dohoda o splátkach vo výške 80,37 Eur mesačne zahrňovala v splátke aj úrok, hoci už ako bolo uvedené vyššie úver sa považuje v tomto prípade za bezúročný a bez poplatkov a preto dohoda v tejto časti je neplatná. Súd preto úrok z omeškania priznal až od nasledujúceho dňa po zosplatnení úveru t.j. od 20.7.2012 do zaplatenia a len z prisúdenej istiny.

Súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka o neplatnosti celej úverovej zmluvy. Aj pri závere o neplatnosti dohody o úrokoch, ktoré vo výške 70,01% ročne sú úžernícke, keďže z internetovej stránky NBS súd zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v novembri 2010 s dobou splácania od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 14,64% ročne. Dohodnuté úroky teda takmer päťnásobne presahujú túto priemernú úrokovú sadzbu. Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve práve s ohľadom na korektív zakončený v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neplatnosť dohody o úrokoch však nespôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy s poukazom na § 41 OZ, ako to už bolo judikované, keďže ide o oddeliteľnú časť úverovej zmluvy.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri

poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky. V spomínanom prípade išlo o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky presahovali takmer 4 až 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove aj v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.2.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducim rozsahu. Možno teda prijať záver o neplatnosti dohody o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ, ale z toho dôvodu nie je možné vysloviť záver o neplatnosti celej úverovej zmluvy, keďže dohoda o úrokoch je oddeliteľná časť úverovej zmluvy v zmysle § 41 OZ.

Ohľadom civilnoprávnej úžery je potrebné uviesť, že tento inštitút bol zavedený do nášho právneho poriadku a to až novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 106/2014 Z.z., ktorá je účinná od 1.6.2014. Úžera je upravená v § 39a a podľa citovaného ustanovenia neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzku druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

Navyše súd považoval uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nie účelne vynaloženú vzhľadom na skutočnosť, že súdu z jeho činnosti je známe, že dané vyjadrenie vedľajšieho účastníka je totožné s vyjadreniami tohto vedľajšieho účastníka aj v iných veciach toho istého žalobcu (napr. napr. 11C 305/2013), zmenené sú len niektoré číselné údaje, konkrétne o splátkach a úrokoch, ale dokonca v tomto prípade ostal vo vyjadrení nesprávny údaj o žalovanej sume, nesedí ani údaj o výške úroku a ani dátum podania žaloby.

Žalobca si uplatnil aj zmluvnú pokutu, v žalobe uvádza, že podľa čl. 14 ods. 14.1 zmluvy, čo však nie je pravdou, keďže zmluvná pokuta v zmluve dohodnutá nebola. Uvedená je v tzv. Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFICREDIT Slovakia s.r.o., ktoré sú typickými všeobecnými obchodnými podmienkami. Obsahujú 19 bodov vrátane podbodov napísaným drobným písmom a nie sú podpísané účastníkmi zmluvy.

Aj pre dohodu o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma s poukazom na § 544 ods. 2 OZ. Podľa citovaného ustanovenia zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Je teda nepochybné, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu, inak je neplatná s poukazom na § 40 ods. 1 OZ. Každá zmluva je pritom ukončená podpismi jej účastníkov, čo znamená, že účastník svojim podpisom potvrdzuje uzavretie dohody s tým obsahom, ktorý sa nachádza nad jeho podpisom. V tomto konkrétnom prípade ustanovenia o zmluvnej pokute sú uvedené mimo zmluvy podpísanej účastníkmi a preto podľa súdu nedošlo k uzavretiu písomnej dohody ohľadom zmluvnej pokuty. Nemožno pritom prehliadnuť ani skutočnosť, že zmluvné podmienky sú nacyklostilované, napísané veľmi drobným písmom a v rozsiahlom objeme, takže málokto zo spotrebiteľov ich prečíta. V tejto súvislosti možno poukázať aj na právny záver vyslovený v náleze ústavného súdu ČR sp. zn. I. US 3512/11 zo dňa 11.11.20113. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ má sa chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednania technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú

služiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti.

Súd vyhovel žalovanej o povolenie splátok s poukazom na § 160 ods. 1 vetu druhú O.s.p. Má príjem 60 Eur mesačne, jej manžel 1500 Eur, avšak majú vyživovaciu povinnosť k 2 maloletým deťom.

Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca bol neúspešný v prevažnej časti uplatneného nároku a trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd nepovažoval za účelne vynaložené z vyššie uvedených dôvodov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.